

Слобода и демократија могуће су само тамо где постоји увек жива и одлучна воља народа да не дозволи даа њиме владају као стадом. (Макс Вебер)

Конвертитство прати политичку историју од самог њеног настанка. Можемо га видети у различитим епохама и облицима. Најпогодније тло за ширење и манифестацију конвертитства су тоталитарни и диктаторски режими, јер они почивају на добровољном ропству, послушности, удвориштву и притворности.

Али, ни тзв. демократски системи нису имуни на појаву конвертитства, јер оно постаје ендемска појава у савременом политичком и друштвеном животу. У самом средишту појаве конвертитства налази се све видљивији и присутнији недостатак елементарне начелности и поштовања основних моралних принципа и демократских идеала и то не само у политици.

Раздвајање морала и политике као делатности у којој се остварује опште добро и стварају услови за настанак и одбрану врлине, константа је у политичком животу још од времена Макијавелија. Зато и не треба да нас чуди што су лаж, мењање политичких табора и општа негација моралних вредности постале уобичајена појава која више никога не изненађује.

Ако је оглашен крај свих идеологија и политичких идеала, онда је логична последица да нема никакве уставе за огољено наступање конвертитства. Ми данас, у нашем политичком животу, сведочимо на многобројним примерима, да је конвертитство у потпуности нормализовано и да се проглашава за врхунско умеће у технологији вођења политичких процеса и државних послова. Ситуација је тим гора у нашим условима, јер је врховни политички арбитар, који је концентрисао сву власт у својим рукама, прави пример и оличење безобалног и безобзирног конвертитства, а ни дворска свита и његова клијентела не заостају много за њим.

Конвертити

Пише: Маринко М. Вучинић
понедељак, 27 јануар 2020 20:44

